

[Svend Nielsen.]

Limfjorden, da Fjorden var lukket mod Vest, har været en Rigdomskilde for Landet og endda saa stor en Rigdomskilde, som aldrig siden er set; det kan maaske komme igen, saa det er ingenlunde sikkert, at det fiskerimæssigt set i det lange Løb vil være et Tab for Limfjordsfiskerne, at Limfjorden lukkes mod Vest; det foreligger der i hvert Fald ikke noget Bevis for. Og sandsynligvis vil der da altid være et meget betydeligt Aalefiskeri i Limfjorden. Men mon det for øvrigt ikke er saaledes, at en Del af Limfjordsfiskerne har Ejendomme at drive ved Siden af, saaledes at de — det gælder dog vist en Del af dem — ikke udelukkende er henvist til at leve af Fiskeri i Limfjorden.

Tilbage af de Forhold, som taler imod Lukning, er saa den Fragtfordyrelse til de vestlige Limfjordshavne, som en Lukning mod Vest vil medføre. Men de 200 000—300 000 Kr. aarlig, som der her efter Kommissionens Mening er Tale om; kan ikke veje saa tungt til, at det kan være Tungen paa Vægtskaalen, det er Spørgsmaalet efter min Mening alt for lille til. Man kan ikke med Rimelighed paalægge Samfundet store Millionudgifter og store aarlige Vedligeholdelsesudgifter til en Thyborønindsejling for at skaffe et lille Udsnit af Landets Befolkning en Fragtlettelse paa godt et Par Hundrede Tusinde Kroner aarlig. Det vilde ikke være forsvarlig Handlemaade.

Endelig er der Landbrugets Interesser, som helt og fuldt er paa Linie med Tanken om at lukke ved Thyborøn; og at det her er meget store aarlige Tab, det drejer sig om, saa længe Fjorden er aaben mod Vest, kan ikke med Sandhed bestrides. Kommissionen har ment, ser jeg af Betænkningen, at Strandengenes Jordværdi vil stige betydeligt, naar der lukkes ved Thyborøn, og det er utvivlsomt rigtigt. Men langt den største Værdi for Landet og Landbruget ligger i den Afgrødeforøgelse, som en Hindring af Saltvandsoversvømmelse og Dyrkning af Strandengene kan medføre, og det er i Sandhed Indvinding af meget store aarlige Beløb, som der her kan være Tale om.

Det ses af Kommissionens Betænkning, at de Arealer, for hvilke Ordningen vil have Interesse, er opgjort til ca. 15 000 ha — det er ikke alt, men jeg regner kun med disse 15 000 ha. Enhver, der kender Forholdene paa Egnen, og enhver, der har haft Lejlighed til at se, hvilken lille Afgrøde Strandengene giver, og hvad disse Arealer visse Steder har vist sig at kunne give, naar Saltvandsoversvømmelser op-

hører og Afvandingsforholdene bringes i Orden, vil vide, at en Værdiforøgelse af Afgrøden paa omkring 600 Kr. pr. ha ingenlunde er højt ansat. Vi har Eksempler paa betydeligt større Udbytte, og en Værdiforøgelse, som det her vil blive, paa op imod en halv Snese Millioner Kroner aarligt; hvis Engene bliver dyrket rationelt, bliver til ret betydelige Summer i Løbet af faa Aar.

Jeg er derfor ikke i mindste Maade i Tvivl om, hvad Rigsdagen bør gøre ved Ministerens Lovforslag. Hvis økonomiske og saglige Hensyn skal være afgørende i denne Sag — og det skal de vel, andre Hensyn er det i hvert Fald ikke forsvarligt at tage —, er der kun een eneste Ting at gøre, og det er at faa lukket ved Thyborøn hurtigst muligt; det vil jo i den nuværende Situation sige at stemme for det af Ministeren forelagte Lovforslag. Dette Forslag er afgjort en Landvinding for det danske Samfund, og endda en saa værdifuld Landvinding, at Lovforslaget bør gennemføres hurtigst muligt.

Den højtærede Formand har undertiden vist en betydelig Evne til at kunne føre et vigtigt Forslag hurtigt og sikkert igennem Tinget til Vedtagelse, somme Tider endda ved alle tre Behandlinger paa een Dag; jeg vil gerne gøre den højtærede Formand opmærksom paa, at her er netop et Forslag, som fortjener en hurtig og let Gang gennem Tinget, og Kommissionen mener jo ogsaa, at det haster. Jeg skal for min Part gerne medvirke til, at Forslaget bliver ført hurtigt igennem ved tre Behandlinger, og hvis saa det andet høje Ting i den anden Ende af Bygningen vil bære sig lige saa fornuftigt ad, kan Forslaget være Lov her i Landet, ingen Ugen er forbi. Det vilde i Sandhed være en god Gerning for Landet, hvis Rigsdagen kunde præstere saa godt og saa hurtigt Arbejde i en Sag som den, vi her behandler, og som naturligvis har særlig stor Betydning for den Landsdel, den vedrører, men ogsaa stor Betydning for Landet som Helhed, fordi Ordningen vil forøge det dyrkbare Areal og kan forøge Afgrødeværdierne med mange Millioner Kroner aarligt.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og smertefri Gennemførelse i Rigsdagen.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 4. Februar, Kl. 13 med følgende Dagsorden: